

Sygn. akt. IV Ka 627/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska

Sędziowie SSO Dorota Kropiewnicka

SSO Krzysztof Głowacki (spr.)

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale L. K. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2013r

sprawy **G. F.**

oskarżonego o przestępstwo z art.178a§1kk.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy Zamiejscowy VI Wydział Karny z siedzibą w M.

z dnia 27 marca 2013 r. sygn. akt VI K 176/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Miliczu oskarżył G. F. o to, że:

w dniu 24 stycznia 2013 r. w M. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości (alkosensor wykazał 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art.178a§1 kk.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy Zamiejscowy VI Wydział Karny z siedzibą w M. sygn. akt. VI K 176/13:

I. uznał oskarżonego G. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art.178a§1 kk. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 i §2 kk. i art.70§1 pkt,1 kk. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

III. na podstawie art.71§1 kk. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art.42§2 kk. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sferze ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;

V. na podstawie art.63§2 kk. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 stycznia 2013 r. do dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

VI. na podstawie art.627 kpk. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w łącznej kwocie 370 zł.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł prokurator zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o srodku karnym i zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przy przyjęciu, że zastosowany wobec oskarżonego G. F. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku jest wystarczający do odniesienia skutków prewencyjnych podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności faktycznych prowadzi do wniosku, że okres ten powinien być dłuższy.

Przy tak sformułowanym zarzucie prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci 4 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie w sposób oczywisty.

Sąd orzekający uprawniony jest do wymierzania kary wedle swego uznania w granicach przewidzianych przez ustawę, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art.53§1 i 2 kk. Treść przepisu art.53§1 kk., wskazuje na cztery dyrektywy wymiaru kary, które Sąd ma obowiązek uwzględnić. Pierwsze dwie z nich, tj. współmierność kary do stopnia winy i do stopnia społecznej szkodliwości czynu, mają zapewnić sprawiedliwość orzekanych kar; dwie następne - cele kary, a mianowicie zapobiegawcze i wychowawcze oddziaływanie na sprawcę przestępstwa (prewencja indywidualna) oraz społeczne oddziaływanie kary (prewencja ogólna).

Wskazać w tym miejscu należy, iż Sąd Rejonowy bardzo wnikliwie przeanalizował wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść G. F. oraz rozważył, czy orzeczona przezeń kara, w tym wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, spełni stawiane jej przez ustawodawcę cele. Stwierdzić należy, iż przy wymiarze przedmiotowego środka karnego oskarżonemu G. F. nie zostały przekroczone granice swobodnego uznania sędziowskiego, a co za tym idzie nie można podnosić rażącej niewspółmierności kary w rozumieniu art.438 pkt.4 kpk., a tym bardziej podnoszonego przez apelującego, błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd Rejonowy wymierzając G. F., obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania kary grzywny, prawidłowo zastosował dyrektywy wymiaru kary oraz zasady ukształtowane przez orzecznictwo Sądu Najwyższego.

W szczególności zwrócić w tej mierze należy uwagę na naruszenie przez oskarżonego ciężących na nim obowiązków, jako kierowcy. to jest prowadzenie samochodu pod wpływem alkoholu.

W zakresie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych poczynić należy kilka uwag o charakterze ogólnym. Określając czas trwania tego środka, Sąd powinien kierować się społeczną szkodliwością popełnionego czynu, stopniem winy sprawcy oraz względami prewencji szczególnej i ogólnej. Wynika to wyraźnie z regulacji art.56 kk., nakazującego uwzględnianie przy orzekaniu środków karnych tych samych zasad i dyrektyw, które obowiązują przy wymiarze kary (art.53 kk.). Za oczywiste uznać również należy, że przy orzekaniu w przedmiocie środków karnych sąd winien mieć na uwadze przede wszystkim ich funkcję prewencyjną, odpowiadającą intencjom ustawodawcy (por. wyrok SN z 02.02.2007 r., V KK. 423/06, OSNwSK 2007/1/359).

W tym miejscu zgodzić się należy z sądem meriti, iż czyn oskarżonego nie cechował się wysokim stopniem wytworzonego przez niego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. G. F. kierował bowiem samochodem osobowym w godzinach wieczornych, z dozwoloną prędkością na miejskiej ulicy (...).

Nadto postawa prezentowana przez oskarżonego w trakcie całego postępowania karnego daje podstawę do przyjęcia, iż ma on świadomość karygodności swojego postępowania. Uwzględniając również jego sytuację życiową, sposób życia, oraz charakter jego pracy a także orzeczoną, obok kary pozbawienia wolności, karę grzywny, Sąd Odwoławczy w pełni podzielił stanowisko Sądu I instancji, iż roczny okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie wystarczający, aby G. F. wykształcił w sobie zdecydowanie krytyczny stosunek do popełnionego czynu, zmobilizował go do przestrzegania zasad ostrożności i uczulił na bezpieczeństwo innych uczestników ruchu.

Oskarżyciel publiczny w apelacji, jako okoliczność przemawiająca za orzeczeniem oskarżonemu czteroletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, wskazał między innymi na kompletny brak odpowiedzialności lekceważenie wszelkich zasad oraz życia i zdrowia innych osób. Skarżący podniósł również, że uprzednie skazanie oskarżonego nie spowodowało poprawy jego zachowania.

Jak wynika z danych o karalności oskarżonego został on uprzednio skazany za przestępstwo z art.177§1 i §2 kk., a więc za nieumyślne spowodowanie wypadku, którego następstwem był między innymi ciężki uszczerbek na zdrowiu innej osoby.

Zauważyć jednak należy, iż czyn popełniony 24 stycznia 2013 r. był pierwszym przypadkiem, w którym G. F. prowadził pojazd mechaniczny, będąc pod wpływem alkoholu.

Istotną wydaje się w tej sprawie okoliczność, iż oskarżony swoim zachowaniem nie wywołał żadnego skutku, czynu dopuścił się w nocy, poruszając się po ulicy o małym, w tym czasie, natężeniu ruchu.

Reasumując powyższe konstatacje, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż okoliczności powołane w apelacji, w tym uprzednia karalność oskarżonego nie uzasadniają orzeczenia wobec niego czteroletniego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Podstawę orzeczenia sądowego w przedmiocie kosztów za postępowanie odwoławcze stanowi art.636§1 kpk.